

116**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW**

z dnia 10 lutego 1999 r.

w sprawie szczegółowych warunków prowadzenia działalności kantorowej oraz rodzaju fachowego przygotowania do jej wykonywania i sposobu jego udokumentowania.

Na podstawie art. 10 ust. 6 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. — Prawo dewizowe (Dz. U. Nr 160, poz. 1063) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe warunki prowadzenia przez rezydentów, z wyłączeniem banków, działalności kantorowej, zwanej dalej „działalnością”,
- 2) rodzaj fachowego przygotowania do prowadzenia działalności oraz sposób jego udokumentowania.

§ 2. 1. Rezydenci mogą prowadzić działalność po uzyskaniu zezwolenia dewizowego Prezesa Narodowego Banku Polskiego (NBP), zwanego dalej „zezwole-
niem”.

2. Zezwolenie udzielane jest na wniosek rezydenta, o którym mowa w § 1 pkt 1, po spełnieniu warunków, o których mowa w art. 10 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. — Prawo dewizowe (Dz. U. Nr 160, poz. 1063), zwanej dalej „ustawą”.

3. Wniosek o udzielenie zezwolenia powinien być złożony w oddziale NBP właściwym terytorialnie ze względu na miejsce, w którym działalność ma być prowadzona.

4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3, należy dołączyć:

- 1) zaświadczenie o niekaralności za przestępstwo skarbowe, przeciwko mieniu lub inne przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, zagrożone karą pozbawienia wolności lub ograniczenia wolności, osoby ubiegającej się o ze-

zwolenie oraz osób, które będą bezpośrednio wykonywać czynności określone we wniosku,

- 2) dokumenty wskazujące na fachowe przygotowanie osób, które będą bezpośrednio wykonywać działalność określoną we wniosku.

5. Jeżeli wniosek, o którym mowa w ust. 3, składa rezydent będący osobą prawną, przepis ust. 4 pkt 1 stosuje się odpowiednio do członków organów zarządzających i nadzorczych tej osoby.

§ 3. 1. Za fachowe przygotowanie, o którym mowa w § 2 ust. 4 pkt 2, uznaje się:

- 1) ukończenie kursu, w którego programie znajdowała się tematyka obejmująca przepisy związane z prowadzeniem działalności, a także zagadnienia dotyczące przeprowadzania transakcji związanych z tą działalnością, lub
- 2) pracę w banku, co najmniej w okresie rocznym, na stanowisku związanym z obsługą transakcji walutowych.

2. Dokumentami, o których mowa w § 2 ust. 4 pkt 2, są:

- 1) świadectwo ukończenia kursu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, lub
- 2) świadectwo pracy w banku, o której mowa w ust. 1 pkt 2, złożone wraz z oświadczeniem o znajomości przepisów ustawy.

§ 4. 1. Kantor, w którym ma być prowadzona działalność określona zezwoleniem, powinien być dostosowany do jej prowadzenia, a w szczególności

powinien zapewniać bezpieczne dokonywanie transakcji.

2. Kantor należy wyposażyć w:

- 1) umieszczoną na zewnątrz, w widocznym miejscu, nazwę „kantor”, ze wskazaniem dni i godzin prowadzenia działalności,
- 2) tablicę informacyjną, prezentującą:
  - a) wykaz skupowanych i sprzedawanych wartości dewizowych określonych zezwoleniem i będących przedmiotem obrotu oraz aktualne ceny (kursy) kupna i sprzedaży,
  - b) informację o obowiązku, o którym mowa w § 6 ust. 1 pkt 4,
- 3) rejestry kupowanych i sprzedawanych wartości dewizowych,
- 4) formularze druków wystawianych na dowód kupna i sprzedaży wartości dewizowych będących przedmiotem obrotu, zawierające dane, o których mowa w § 6 ust. 3, lub odpowiedni program umożliwiający komputerowy wydruk takich dowodów,
- 5) pieczętkę z nazwą i adresem oraz pieczętki imienne kasjerów,
- 6) oryginalny, wydawany przez NBP, zaktualizowany album zagranicznych znaków pieniężnych, jeżeli przedmiotem działalności jest kupno i sprzedaż walut obcych lub pośrednictwo w ich kupnie i sprzedaży.

§ 5. Przed udzieleniem zezwolenia Prezes NBP może sprawdzić przygotowanie kantoru do prowadzenia działalności, o której mowa we wniosku.

§ 6. 1. Osoba, która uzyskała zezwolenie, jest obowiązana zapewnić:

- 1) prowadzenie w sposób trwały i ciągły ewidencji wszystkich operacji powodujących zmianę stanu wartości w kantorze — według zasad umożliwiających w każdym momencie ustalenie aktualnego stanu kasy we wszystkich wartościach — w walucie polskiej oraz w wartościach dewizowych będących przedmiotem obrotu,
- 2) bieżącą ekspozycję komunikatów NBP, zawierających informacje o walutach będących przedmiotem obrotu w kantorze,
- 3) prowadzenie ciągłego kupna i sprzedaży wartości dewizowych, będących przedmiotem obrotu, w godzinach działalności kantoru,
- 4) wydawanie dowodu kupna lub sprzedaży, imiennego lub na okaziciela, przy każdej transakcji kupna lub sprzedaży wartości dewizowych będących przedmiotem obrotu,
- 5) z upływem każdego roku działalności aktualizowanie zaświadczeń, o których mowa w § 2 ust. 4 pkt 1 oraz w § 2 ust. 5.

2. Ewidencja, o której mowa w ust. 1 pkt 1, jest prowadzona w następujący sposób:

- 1) ewidencjonowaniu podlegają następujące dane:
  - a) data operacji,

- b) określenie rodzaju operacji (kupno-sprzedaż-dekretacja księgową),

- c) nazwa i ilość wartości będących przedmiotem operacji,

- d) cena (kurs waluty) i równowartość transakcji dewizowych w złotych,

- 2) wpis do ewidencji powinien być dokonany niezwłocznie po dokonaniu transakcji.

3. Dowody, o których mowa w ust. 1 pkt 4, zawierają:

- 1) w przypadku obrotu walutą obcą:

- a) imię, nazwisko i adres klienta, a także znamiona dokumentu tożsamości, jeżeli jest to imienny dowód kupna lub sprzedaży,

- b) nazwę i kwotę sprzedanych (skupionych) wartości dewizowych,

- c) kurs waluty i równowartość transakcji w złotych,
- d) pieczętkę z oznaczeniem kantoru i datę wystawienia,

- e) pieczętkę imienną i podpis kasjera,

- 2) w przypadku obrotu złotem dewizowym i platyną dewizową dowód kupna lub sprzedaży tych wartości zawierać powinien nazwę i ilość skupionych lub sprzedanych wartości dewizowych, jednostkową cenę i równowartość transakcji w złotych, a także dane wymienione w pkt 1 lit. a) oraz lit. d) i e).

§ 7. 1. Każda zmiana warunków prowadzonej działalności, określonych w zezwoleniu, wymaga jego zmiany. Zmiana zezwolenia może nastąpić na wniosek złożony w oddziale NBP, o którym mowa w § 2 ust. 3.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, należy złożyć niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 14 dni od zajścia okoliczności powodujących konieczność zmiany zezwolenia.

3. O zaprzestaniu działalności określonej w zezwoleniu należy powiadomić niezwłocznie pisemnie oddział NBP, o którym mowa w § 2 ust. 3, nie później jednak niż w terminie 7 dni od dnia jej zaprzestania.

4. Osoba prowadząca działalność określoną w zezwoleniu z ważnych powodów może czasowo ją zawiesić, powiadamiając o tym pisemnie oddział NBP, o którym mowa w § 2 ust. 3, w terminie 7 dni od dnia zawieszenia.

5. Pisemnego powiadomienia oddziału NBP, o którym mowa w § 2 ust. 3, wymaga też wznowienie działalności zawieszanej w trybie ust. 4, w terminie 7 dni od dnia wznowienia.

§ 8. Osoby, które uzyskały zezwolenie na podstawie dotychczasowych przepisów, obowiązane są dostosować tę działalność do warunków określonych w rozporządzeniu, w terminie 30 dni od dnia jego wejścia w życie.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.